31/03/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧.୦୫.୮୪
ମଧୁବନ

## "ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ, ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବିଧାନର ନିର୍ମାଣ"

ବିଶ୍ୱର ରଚୟିତା ନିଜର ନୂତନ ବିଶ୍ୱର ନିର୍ମାତା, ନୂତନ ବିଶ୍ୱର ଭାଗ୍ୟ ରୂପୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ନୂତନ ବିଶ୍ୱର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ନୂଆ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କର ନୂଆ ଜୀବନ ବିଶ୍ୱର ନବ ନିର୍ମାଣ କରୁଛି । ଆମକୁ ବିଶ୍ୱକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ, ସୁଖୀ, ଶାନ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପର ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା କଳିଯୁଗୀ ଦୁଃଖୀ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସୁଖୀ ସଂସାର ହୋଇଯାଉଛି, କାରଣ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ, ଶ୍ରେଷ୍ଠଯୋଗ ବିଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଛି । ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏହି ସମୟର ସହଜଯୋଗୀ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ନୂତନ ବିଶ୍ୱର ବିଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇନ୍ ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଯାଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବିଧି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଧାନ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଦାତା, ବିଧାତା ଏବଂ ବିଧି ବିଧାତା ହୋଇଯାଉଛ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ଭକ୍ତମାନେ ମାଗି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଭଳି ବିଧି ବିଧାତା ହୋଇଯାଉଛ ଯାହାକି ଚିଫ୍ ଜଷ୍ଟିସ୍ (ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟଧୀଶ) ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପାଠ କରାଇବା ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବା ଇଷ୍ଟଦେବତାଙ୍କର ସ୍ମରଣ କରାଇ ସତ୍ୟ ପାଠ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଉଛନ୍ତି । ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ବିଧାନରେ ଶକ୍ତି ତୁମେ ବିଧି ବିଧାତା ପିଲାମାନଙ୍କର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଉ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ବା ତୁମମାନଙ୍କର ମହତ୍ୱ ରଖୁଛନ୍ତି । ସଦାସର୍ବଦା ବରଦାନୀ ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବରଦାନ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେବତା ଏବଂ ଦେବୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମରି ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ମାଗୁଛନ୍ତି । କେହି ଶକ୍ତିର ଦେବତା ଅଟ, କେହି ବିଦ୍ୟାର ଦେବୀ ଅଟ । ବରଦାନୀ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେମାନେ ହିଁ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିର ପରମ୍ପରା ଆଦିରୁ ହିଁ ଚାଲିଆସୁଛି । ତୁମେମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ, ପ୍ରସନ୍ନତାର ସ୍ୱରୂପ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାବୁଛନ୍ତି ଇଏ ହିଁ ଆମକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିପାରିବେ । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରୂପକ ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମେମାନେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀଙ୍କର ପୂଜା କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସନ୍ତୋଷୀମାଆ ଅଟ ନା! ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୋଷୀ ଅଟ ନା! ତୁମେ ସବୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ସନ୍ତୋଷୀ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଟ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାକୁ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ ସେଥିପାଇଁ ସଫଳତାର ଦାନ ବା ବରଦାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ହିଁ ମାଗୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଅଳ୍ପବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ, ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ, ଭିକାରୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଅଳ୍ପକାଳର ସଫଳତା ହିଁ ମାଗୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଭିକାରୀ କେବେ ବି ହଜାରେ ଟଙ୍କା ମାଗିବ ନାହିଁ, କେବଳ କିଛି ପଇସା ହିଁ ମାଗିବ, ଟଙ୍କାଟିଏ ବା ଦୁଇଟଙ୍କା ହିଁ ମାଗିବ । ସେହିଭଳି ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ପବିତ୍ରତାରର ଭିକାରୀ ସାଜି ଅଳ୍ପକାଳର ସଫଳତା ହିଁ ମାଗୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ ମୋର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଉ, ଏଥିରେ ମୋତେ ସଫଳତା ମିଳିଯାଉ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଦିଲାରାମ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଦିଲବାଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନ କଥା ସବୁ ଶୁଣାଉଛ, ମନର କଥା କହୁଛ । ଯେଉଁକଥା କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ କହିପାରିବ ନାହିଁ ସେହି କଥା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କହୁଛ । ସଚ୍ଚା ବାବାଙ୍କର ସଚ୍ଚା ସନ୍ତାନ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ମନର କଥା ଶୁଣାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯାହାବି କିଛି ଲୁଚାଇବା ଭଳି କଥା ଥିବ ତାହା ନିଜର ସ୍ନେହୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବେ କିନ୍ତୁ ଦେବୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବେ ନାହିଁ । ଦୁନିଆ ଆଗରେ କହିବେ ମୁଁ ଏଭଳି, ମୁଁ ସଚ୍ଚା, ମୁଁ ମହାନ କିନ୍ତୁ ଦେବତାଙ୍କ ଆଗରେ କ'ଣ କହିବେ ? ମୁଁ ଯାହା ଯେପରି ତାହା ତୁମକୁ ହିଁ ଜଣା । ମୁଁ କାମୀ ଏବଂ କପଟୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ନୂତନ ବିଶ୍ୱର ଭାଗ୍ୟ ଅଟ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ବିଧାତା, ବରଦାତା, ବିଧି ବିଧାତା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତୁମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ରୂପୀ ହାତରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ଗୋଲା (ପୃଥିବୀ) ରହିଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ଲଡୁଣୀ କୁହାଯାଉଛି, ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ରୂପୀ ଲଡୁଣୀ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପବିତ୍ରତା ଆଧାରରେ ମହାନତାର ଲାଇଟର ମୁକୁଟ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ହେଲ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ, ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ତିଳକଧାରୀ । ତେବେ ବୁଝିପାରିଲ ତୁମେମାନେ କିଏ ? ମୁଁ କିଏ ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା ? ପ୍ରଥମ ଦିନର ପାଠ ଏହା ହିଁ ପଢିଥିଲ ନା । ମୁଁ କିଏ ? ମୁଁ ଇଏ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଇଏ ଅଟେ । ଏହିଥିରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ସାରା ଜ୍ଞାନ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ସବୁକିଛି ଜାଣିଗଲଣି ନା! ଏହି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିଥାଉ । ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ, ଏତେ ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ

ସ୍ମାରକୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇଯାଉଛି, ନିୟମ ହୋଇଯାଉଛି, ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଉଠାଅ । ବୁଝିଲ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟି ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି । ଯାହା ମୁଁ କରିବି ତାହା ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ନିମୟ ଏବଂ ସ୍ମାରକୀ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ଯଦି ହଲଚଲରେ ଆସିବି ତେବେ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ହଲଚଲରେ ଆସିବ । ମୁଁ ଯଦି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା, ପ୍ରସନ୍ନତାରେ ରହିବି ତେବେ ଦୁନିଆ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନ ରହିବ । ଏତିକି ଦାୟିତ୍ୱ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱ ନବ ନିର୍ମାଣର ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଯେତେ ବଡ ଦାୟିତ୍ୱ ସେତିକି ହାଲୁକା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ମଧ୍ୟ ଅଟ କାହିଁକି ନା ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା!

ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା, ବରଦାତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ସ୍ମାରକୀ କରୁଥିବା ପୂଜ୍ୟ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିଧାତା । ବରଦାତା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

କୁମାରମାନଙ୍କର ଅଲଗା ଅଲଗା ଗ୍ରୁପ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍ ( ୧୧.୫.୮୪)

(୧) ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁମାର ଅଟ ନା ? ସାଧାରଣ କୁମାର ନୁହେଁ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁମାର । ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି, ମାନସିକ ଶକ୍ତି ସବୁକିଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛ । କୌଣସି ବି ଶକ୍ତିକୁ ବିନାଶୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉନାହଁ । ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ବିନାଶକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଈଶ୍ୱରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁମାର । କୌଣସି ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉ ନାହିଁ ତ ? ତେବେ ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ସେହି ଜ୍ଞାନ ତ ମିଳିଗଲା ନା । ତେଣୁ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛ ? ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ମୋତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ? ନା ଆଗକୁ ହେବ ? ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା ହେଉଛି, ଏହାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ନା ? ଯାହାଙ୍କର ପାଦେ ପାଦେରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା ହେଉଥିବ ସେମାନେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲେ । ଯାହାଙ୍କର ଏତିକି ସମ୍ପତ୍ତି ଜମା ହେଉଥିବ ତାଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଆଜିକାଲିର ଲକ୍ଷପତି କୋଟିପତିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶୀ ଖୁସି ରହୁଛି, ତୁମ ନିକଟରେ ତ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁମାରର ପରିଭାଷାକୁ ବୁଝୁଛ ତ ? ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା କୁମାର । ବ୍ୟର୍ଥର ଖାତା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଖାତା ଜମା ହେଲା ନା ଦୁଇଯିଯାକ ଚାଲିଛି ? ଗୋଟିଏ ଖାତା ସମାପ୍ତ ହେଲା କାରଣ ଏବେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଖାତା ଜମା କରିବାର ସମୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ ତାହା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ଯଦି ଦୁଇଟି ଯାକ ରହିଥିବ ତେବେ ଯେତିକି ଜମା ହେବା ଉଚିତ୍ ସେତିକି ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି କିଛି ନଷ୍ଟ ନହେଉଥିବ କେବଳ ଜମା ହେଉଥିବ ତେବେ କେତେ ଜମା ହୋଇଯିବ! ତେଣୁ ଏବେ ବ୍ୟର୍ଥର ଖାତା ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସମର୍ଥ ଖାତା ଜମା ହେଲା ।

(୨) କୁମାର ଜୀବନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୀବନ । କୁମାର ଜୀବନରେ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ । ଚାହେଁ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିପାର ବା ତଳକୁ ଖସାଇ ପାର । ଏହି କୁମାର ଜୀବନ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ବା ନୀଚ ହୋଇପାରିବ । ଏହିଭଳି ଜୀବନରେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ । ବିନାଶୀ ଜୀବନ ସାଥୀର କର୍ମବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବା ପରବର୍ତ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସଚ୍ଚା ଜୀବନ ସାଥୀ ରୂପରେ ବାଛି ନେଇଛ । ତେଣୁ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ! ଏବେ ଏଠାକୁ ଏକୁଟିଆ ଆସିଛ ନା ଯୁଗଳ ହୋଇ ଆସିଛ ? ଞ୍ଚ(ଯୁଗଳ ହୋଇ) ଟିକେଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ତ ପଡିଲା ନାହିଁ ନା ? ତେବେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ ହୋଇଗଲା । ଏମିତି ବି ଯଦି ଶରୀରର ସାଥୀକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥାଆନ୍ତ ତେବେ ଟିକେଟ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଆନ୍ତି, ତା'ର ଲଗେଜ୍ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇବାକୁ ପଡିଥା'ନ୍ତା । ଏହି ସାଥୀ ତ ଖାଉ ବି ନାହାଁନ୍ତି କେବଳ ବାସନା ନେଇଛନ୍ତି । ତୁମର ରୁଟୀ ବି କମ୍ ହେଉ ନାହିଁ ଅଧିକନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଶକ୍ତି ଭରି ଯାଉଛି । ତେଣୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଏଭଳି ସାଥୀ ମିଳିଗଲେ ଯିଏକି ଅବିନାଶୀ ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ପୂରା ପୂରା ମିଳୁଛି । କୌଣସି ମେହନତ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ମୁଶକିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସିଲା ତେବେ ମନେ ପକାଇବା ମାତ୍ରେ ସହଯୋଗ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା! ଯେବେକି ସିଏ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନର ସାଥୀ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ସହଯୋଗ ଦେବେ ନାହିଁ ? କୁମାରମାନେ ଯୁଗଳ ତ ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ଯୁଗଳ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ପାଲଟି ଯାଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଝାମିଲା ନାହିଁ, ବିଲକୁଲ୍ ଚିନ୍ତା ମୁକ୍ତ । ଆଜି ପିଲା ବେମାର ହେଲା, କାଲି ପିଲା ସ୍କୁଲ୍ ଗଲା ନାହିଁ...... ଏଭଳି କୌଣସି ବୋଝ ନାହିଁ । ସଦାସର୍ବଦା ନିର୍ବନ୍ଧନ । କେବଳ ଜଣଙ୍କର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲ । ତେଣୁ ଖାଅ, ପିଅ ମଉଜ କର, ଆଉ କାମ କ'ଣ! ନିଜ ହାତରେ ଭୋଜନ ତିଆର କର ଏବଂ ଖାଅ, ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା ଖାଅ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟ । କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲ । ଦୁନିଆ ହସିବରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ । ଏବେ ଭାବୁଛ ନା, ଦୁନିଆର ଅନେକ ଝାମିଲାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲୁ । ଆତ୍ମା କଥା ଛାଡ, ଶାରୀରିକ କର୍ମବନ୍ଧନ ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଯାଇଛ । ଏହିଭଳି ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟ । ତେବେ କେବେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାକୁ ସାଥୀ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ନାହିଁ ତ ? କୌଣସି କୁମାରୀର କଲ୍ୟାଣ କରିଦେବି— ଏଭଳି ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି କି ? ଏହା କଲ୍ୟାଣ ନୁହେଁ— ଅକଲ୍ୟାଣ । କାହିଁକି ନା ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧନ ବାନ୍ଧିବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧନ ଅନେକ ବନ୍ଧନକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ, ସେଥିପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ

ନାହିଁ । ବୋଝ ଅନୁଭବ ହେବ । ଦେଖିବାକୁ ସହଯୋଗ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଅନେକ କଥାର ବୋଝ ଆସିଯିବ । ବହୁତ ବଡ ବୋଝ । ତେଣୁ ଅନେକ ବୋଝରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲ । କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ସେକଥା ଚିନ୍ତା କରିବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଏଭଳି ବୋଝର ଅନୁଭବ କରିବ ଯାହାକି ଉଠିବା ମୁଶକିଲ୍ ହୋଇଯିବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେବା ପରେ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବା ଦ୍ୱାରା ପଦ୍ମାଗୁଣା ବୋଝର ଅନୁଭବ ହେବ । ସେମାନେ ତ ବିଚରା ଅଜଣା ହିସାବରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯଦି ସବୁ ଜାଣି-ଶୁଣି ପୁଣି ବି ବାନ୍ଧି ହେବ ତେବେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପଶ୍ଚାତାପର ବୋଝ ଚଢିବ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି କଞ୍ଚା ନାହାଁନ୍ତି ତ ? କଞ୍ଚା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମାଙ୍କର ଗତି (କଲ୍ୟାଣ) ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନା ବାବାଙ୍କର ହୋଇପାରନ୍ତି ନା ରାବଣର ହୋଇପାରନ୍ତି । ତୁମର ତ ସଦଗତି ହୋଇଯାଇଛି ନା । ସଦଗତି ଅର୍ଥ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗତି । ଟିକିଏ ଟିକିଏ ସଂଶୟ ଆସୁଛି କି ? ଫଟୋ ଉଠୁଛି । ଯଦି କିଛି ବି ଏପଟ ସେପଟ କରିବ ତେବେ ଫଟୋରେ ଉଠିଯିବ । ଯେତେ ପକ୍କା ହେବ ସେତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଶେଷ୍ଠ ହେବ ।

(୩) ସମସ୍ତେ ସମର୍ଥ କୁମାର ଅଟ ନା! ସମର୍ଥ ଅଟ ନା! ସମର୍ଥ ତ ? ସଦା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାମାନେ ଯାହାବି ସଂକଳ୍ପ କରିବେ, ଯାହା ବି ବାଣୀ ଶୁଣାଇବେ, କର୍ମ କରିବେ ତାହା ସମର୍ଥ ହେବ । ସମର୍ଥର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଲା ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ବ୍ୟର୍ଥର ଖାତା ସମାପ୍ତ ଏବଂ ସମର୍ଥର ଖାତା ସଦା ସର୍ବଦା ଜମା କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । କେତେବେଳେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଉ ନାହିଁ ତ ? ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ, ବ୍ୟର୍ଥ ବାଣୀ, ବା ବ୍ୟର୍ଥ ସମୟ... । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଚାଲିଗଲା ତେବେ କେତେ ଗଲା ? ସଂଗମଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ କେତେ ବଡ! ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ସହିତ ସମାନ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଗଲା ନାହିଁ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ଏହିଭଳି ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣିଥିବା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ସମର୍ଥ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ସମର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟେ । ତେବେ ସଦାସର୍ବଦା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିବ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ତ ଉଡିପାରିବେ ନାହିଁ । ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ସଦାସର୍ବଦା ଉଡୁଥିବେ । ତେବେ ତୁମେମାନେ କେଉଁ କଳାର ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଉଡିବାର କଳା ନା ଚଢିବାର କଳା ? ଚଢିବା ଦ୍ୱାରା ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ଲାଗେ । ଥକି ବି ଯାଆନ୍ତି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସହଜରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଲକ୍ଷ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ସଫଳତାର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯଦି ଚଢିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଥକି ବି ଯିବ, ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ମଧ୍ୟ ହେବ— କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି—ଏହା ହେଉଛି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ହେବା । ଉଡିବାର କଳା ଦ୍ୱାରା ସବୁ କିଛି ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ । ପ୍ରେରଣା ମିଳିବ— ଏହିଭଳି କରିବି, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ସମସ୍ତେ ଉଡିବାର କଳା ବା ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ମେହନତ କାହିଁକି କରିବେ ? ବାବା ତ କହିବେ ପିଲାମାନେ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ ଯେବେକି ବାବା ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ଡବଲ ଲାଇଟ୍ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତଳକୁ କାହିଁକି ଆସିଯାଉଛ ? କିପରି ହେବ, କ'ଣ ହେବ... ଏସବୁ ହେଲା ବୋଝ । ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣ ହେବ, ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ, ସଦା ସଫଳତା ତୁମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ।

(୪) କୁମାରମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ମୋତେ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି—ଏହି ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରେ ମାୟା ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଏ । କୁମାର ଜୀବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ତେଣୁ ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଏବେ କୁମାରମାନଙ୍କୁ— କମାଲ କରି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ କମାଲ (ଚମତ୍କାରୀ) ହେଲା— ବାବାଙ୍କର ସମାନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ହେବା । ଯେପରି ତୁମେ ନିଜେ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ହୋଇଛ ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଥୀ କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀ କରିବାକୁ ହେବ--ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ବରଦାନୀ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା, ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର କରିଦେବା ଏହି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଧି ରହିଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । କୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ଅଚଳ । ହଲଚଲରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଅଚଳ ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଚଳ କରିଦିଅନ୍ତି ।

(୫) ସମସ୍ତେ ବିଜୟୀ କୁମାର ଅଟ ନା ? ଯେଉଁଠାରେ ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସଦା ବିଜୟ ରହିଛି । ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ଆଧାରରେ ଯଦି କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ମେହନତ କମ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି ଅଧିକ ଅନୁଭବ ହେବ । ଯଦି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଟିକିଏ ବି ଦୂରେଇଗଲ ତେବେ ମେହନତ ଅଧିକ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି କମ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଉପାୟ ହେଲା— ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ପ୍ରତି ସଂକଳ୍ପରେ ବାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଥାଅ । ଏହିଭଳି ସଂଗ ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ଅଟ ନା ? ଯାହା ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା, ସେହି ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ହେଉ । ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୂପୀ ପାଦ ପଛେ ପଛେ ପାଦ ପକାଇ ଚାଲ । ଏଠାରେ ପାଦ ରଖିବି କି ନାହିଁ, ଭୁଲ୍ କି ଠିକ୍— ଏଭଳି ଭାବିବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯଦି କିଛି ନୂଆ ରାସ୍ତା ଥା'ନ୍ତା ତେବେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଯେବେକି ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖିବାର ଅଛି ତେବେ ଚିନ୍ତା କରିବାର କିଛି ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ପାଦ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲୁଥାଅ, ତେବେ ସ୍ଥୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଥିବାର ଅନୁଭବ କରିବ । ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି— ଶ୍ରୀମତ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ପାଦ । ଶ୍ରୀମତ ରୂପୀ ପାଦ ଉପରେ ପାଦ ରଖ

ତେବେ ସର୍ବଦା ମେହନତଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବ । ସର୍ବ ସଫଳତା ଅଧିକାର ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଛୋଟ ଛୋଟ କୁମାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବେ । କେବେ ବି ମସ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ୟ୍ୟାଦା ବିହୀନ ଥଟ୍ଟା-ମଜା କରିବାର ନାହିଁ, ତୁମମାନଙ୍କର ଚାଲି-ଚଳନ, ଆଚାର-ବ୍ୟବହାର ଏଭଳି ହେଉ ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ପଚାରିବେ— ଏମାନେ କେଉଁ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେବା ହୋଇଯିବ ନା । ଆଚ୍ଛା—

**ବରଦାନ:-** ଶ୍ରୀମତ ରୂପୀ ଲଗାମକୁ ମଜବୁତ କରି ମନକୁ ଆୟତ୍ତ କରୁଥିବା ବାଳକ ତଥା ମାଲିକ ହୁଅ ।

ଦୁନିଆର ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ମନ ଏକ ଘୋଡା ସଦୃଶ ଯିଏକି ବହୁତ ଜୋରରେ ଦୌଡୁଥାଏ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ମନ ଏଣେତେଣେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତୁମ ହାତରେ ଶ୍ରୀମତ ରୂପକ ମଜବୁତ ଲଗାମ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ମନ ବୁଦ୍ଧି ସାଇଡସିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରାସ୍ତା କଡର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିବାରେ ଲାଗିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଲଗାମ ଢିଲା ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱାରା ମନ ରୂପୀ ଘୋଡା ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି କଥା ଆସୁଛି ବା ମନ ଚଞ୍ଚଳ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତର ଲଗାମକୁ ମଜବୁତ କରିଦିଅ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ମୁଁ ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ଅଟେ— ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ମନକୁ ନିଜର ଆୟତ୍ତରେ ରଖ ।

**ସ୍ଲୋଗାନ:-** ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥାଉ ଯେ ଯାହା ହେଉଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଏବଂ ଯାହା ହେବାର ଅଛି ତାହା ଆହୁରି ଅଧିକ ଭଲ ତେବେ ଅଚଳ-ଅଟଳ ରହିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****